

கோயிற்கலம்பகம்  
எ ன் னு ம்  
திருவரங்கக் கலம்பகம்  
மூலபாடம்.

---

அழகியமணவாளதாசர்  
எ ன் னி ற  
திவ்வியகவி - பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார்  
அருளிச் செய்தது.

---

இஃது  
பிழையறப் பரிசோதிக்கப்பட்டு,

---

சென்னை:  
ஊ - புஷ்பாதசெட்டியாரால்  
சுலாத்தாகாம்பு என்னும்  
அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

---

தாரணமூல சித்திமாமு.



# ஸ்ரீ திருவரங்கக்கலம்பகம்.

தனியின்கள் - நேரிசைவெண்பா.

ஆழ்வார் முன்பின்னவர்க்கு மாமறைதந்தார்தமிழால்  
வாழ்வார்மணவாளர் மாண்பவருட் - டாழ்வாரு  
மெம்போலியர்க்கு மிரங்கியரங்கக்கலம்ப  
கம்போதநல்கவைத்தார் காண்.

அறுசீர்க்கழிநெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொன்னோக்கும் பொருளோக்குந் தொடைநோ  
க்கு நடைநோக்குந் துறையினோக்கோ, டென்னோக்  
குங் காணவிலக் கியமாவ தன்றியிதி லீடுபட்டோர்,  
நன்னோக்கும் புத்தியும் பத்தியும்பெறுவர் முத்தியு  
ண்டா நானென்சொல்கேன், பன்னோக்க மணவா  
ளர் பகரரங்கக் கலம்பகத்தைப் பாரீர்பாரீர்.

காப்பு - கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

வேதந்தொகுத்துத்தமிழ்ப்பாடல்செய்தவிமலன்  
பொய்கை, பூதன்மயிலையர்கோன்புகழ்ச்சேரன்புத்  
தூரன்றொண்டர், பாதந்தருந்துகண்மாமழிசைக்கு  
மன்பாணன்மங்கை, நாதன்மதூரகவிகோதைபாதங்  
க ணண்ணுதுமே. (க)

மறைப்பாற்கடலைத்திருநாவினமந்தரத்தாற்கடை  
ந்து, துறைப்பாற்படுத்தித்தமிழாயிரத்தின்சுவைய  
மிர்தங், கறைப்பாம்பணைப்பள்ளி யானன்பரீட்டங்  
களித்தருந்த, நிறைப்பான்கழலன்றிச்சன்மவிடாய்  
க்கு நிழலில்லையே. (உ)

பிடிக்கும்பரசமயக்குலவேழம்பினிறவெகுண்  
பிடிக்குங்குரற்சிங்கவேறனையானெழுபாருமுய்யப்  
படிக்கும்புகழெம்மிராமாதுசமுனிபல்குணமும்  
வடிக்குங்கருத்தினர்க்கேதிருமாமணிமண்டபமே.

வானிட்டகீர்த்திவளர்சூரத்தாழ்வான்மகிழ்வந்த  
தேனிட்டதார்நம்பெருமாள் குமாரர்சிவனையயன்  
றானிட்டசாபந்துடைத்தாளரங்கர்சங்காழிபுய  
நானிட்டனென்றருள் பட்டர்பொற்றாள் கதிநந்தமக்  
[கே.

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

இவை-எட்டடித்தரவுகள். (௨)

சீர்பூத்தசெழுங்கமலத்திருத்தவிசின்வீற்றிருக்கு  
நீர்பூத்ததிருமகளுநிலமகளுமடிவருடச்  
சிறைப்பறவைபுறங்காப்பச்சேனையர்கோன்பணிகேட்ப  
நறைப்படலைத்துழாய்மார்பினுயிறுபோன்மணிவிளங்க  
வரியதானவர்க்கடிந்தவைம்படையும்புடைதயங்கக்  
கரியமால்வரைமுளரிக்காடின்கிடந்தாங்குப்  
பாயிரநான்மறைபரவப்பாற்கடலுட்பருமணிச்சூட்  
டாயிரவாய்ப்பாம்பணைமேலறிதுயிலினினிதமர்க்தோய்.

மண்ணகந்துயர்நீங்கவானகந்தொழுதேத்தக்  
கண்ணகன்சோனாட்டுக்காவிரிவாய்ப்புளினத்துப்  
பம்புகதிர்விசும்பிரவிபசம்புரவிவழிவிலங்கு  
செம்பொன்மதிசேழுதித்திருவரங்கப்பெருங்கோயி  
லாணிப்பொற்றகடுரிஞ்சுமணிக்கதவநீன்வாயின்  
மாணிக்கவெயில்பரப்பும்வயிரமணிவிமானத்துண்  
மின்னிலங்குதொழுவலயவியன்வலக்கைகீழ்கொடுத்தத்  
தென்னிலங்கைத்திசைநோக்கித்திருநயனந்துயில்வோய்கேள்

இவை - ஈரடித்தாழிசைகள். (௬)

தேவராய்த்தேவர்க்குந்தெரியாதவொளியுருவாய்  
மூவராய்மூவர்க்குண்முதல்வனாய்நின்றோய்நீ (க)

போற்றுவார் போற்றுவதுன் புகழ்ப்பொருளே  
யாதலினால், வேற்றுவா சகமடியேன் விளம்புமா  
றறியேனான். (௨)

பணித்தடங்கா திமையவர்க்கும் பங்கயத்தோன்  
முதலோர்க்கும், பணித்தடங்காப் புகழடியேன் ப  
ணித்தடங்கற் பாலதோ. (௩)

யாங்கடவுளென்றிருக்குமெவ்வுலகிற்கடவுளர்க்கு  
மாங்கடவுணீயென்றாலுனக்குவியப்பாமோ. (௪)

அனைத்துலகு மனைத்துயிரு மனமத்தளித்துத் து  
டைப்பதுநீ, நினைத்தவினே யாட்டென்று னின்பெ  
ருமைக் களவாமோ. (௫)

கருதரிய வுயிர்க்குயிராய்க் கரந்தெங்கும் பரந்து  
றையு, மொருதனி நாயகமென்று லுன்புகழ்க்கு வர  
ம்பாமோ. (௬)

இவை - ஈரடி அராகங்கள். (௭)

உருவென வருவென வுளனென விலனென  
வருமறை யிதுதியு மறிவரு நிலைமையை  
இவரிவ ரீறையவ னொனமன வுறுதியோ  
டவரவர் தொழுவறு சமயமு மருளினை  
கடுவளி கனல்புனல் ககனமோ டகலிட  
முடுபதி கதிரவ னுருவமு மருளினை  
கடிமல ரடியினை கருதினர் பெறுகென  
வடிநடு முடிவற வருள்பர கதியினை.

இவை பெயர்த்தும்-ஈரடித்தாழிசைகள். (௮)

ஒருநாலுமுகத்தவனோ மிலனீன்றயென்பரதுன்  
நிருநாபிமலர்ந்ததல்லாற் நிருவுளத்திலுணராயால்  
மேருகிரியுடலவுணன் மிடல்கெடுத்தாயென்பரதுன்  
ஈருகியோயநிந்ததல்லாற் கோவேநீயறியாயால்

பன்றியாய்ப்படியெடுத்த பாழியாயென்பரது  
 வென்றியாருனதெயிற்றின் மென்றுகள்போன்றிருந்ததால்  
 அண்டமெலாமுண்டையென்பா ரறியாதாரங்கவைநீ  
 யுண்டருளுங்காலத்திலொருதுற்றுக்காற்றுவால்.

இவை-நாற்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம். (உ)

நஞ்சமுமமுதமுநாகும்வீடுமாய்  
 வஞ்சமுஞானமுமறப்புமாயினே  
 இருவினைப்பகுதியுமின்பதுன்பமுங்  
 கருணையும்வெகுளியுங்கருத்துமாயினே.

இவை-மூச்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம். (ச)

அலேகடல்வயிறுகலக்கினே  
 யவுணனாமதுகையடக்கினே  
 மலேகடகளிறுவதைத்தனை  
 மலேதலேகவிழுவெடுத்தனை.

இவை-இருசீர் ஓரடி அம்போதரங்கம். (அ)

மண்ணைவிண்டனை  
 வெண்ணெயுண்டனை  
 மருதிடந்தனை  
 யெருதடர்ந்தனை  
 யுண்ணிறைந்தனை  
 யெண்ணிறந்தனை  
 யொருமையாயினே  
 பெருமைமேயினே  
 எனவாங்கு

தனிச்சொல்.

பதினான்கடிநிலமண்டில ஆசிரியச்சரிதகம்.

மலர்தலையுலகத்துப் புலமைசான்ற  
 பதினமரும்பணித்த பாடலோதையொடு

முதுமறைகறங்க முரசமார்ப்ப  
 வலம்புரிபிளிறும் பொலம்புரிகோயி  
 ஸாழியஞ்செல்வ வாதியம்பரம  
 வாழிவாழி மாயோய்வாழி  
 நெடியோய்வாழி நின்மாட்டொன்றே  
 யடியேன்வேண்டுவ தஃதுநீமறுக்கேல்  
 பூவருமயன்முதல் யாவருமறியா  
 மூவுலகனந்தரின் சேவடிவாழ்த்தித்  
 தொழுதகைத்தொண்டர்தந் தொண்டருட்சேர்க்  
 தெழுவுகைத்தோற்றத் தின்னாப்பிறப்பி [கா  
 னென்பொழியாக்கையுட் சேர்ப்பினுமவர்பா  
 லன்பொழியாமை யருண்மதியெனக்கே. (க)

நேரிசைவெண்பா.

எனக்கேதிருவரங்கனேபிரானெம்மான்  
 றனக்கேயடிமைதமியேன் - புனக்கேழ்  
 மருத்துளவோன்மேலன்றிமற்றொருவர்மேலென்  
 கருத்துளவோவாராயுங்கால். (உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

காலாயிரமுடியாயிரமாயிரங்கைபரப்பி, மேலாயி  
 ரந்தலைநாகங்கவிப்பவிண்பூத்தகஞ்சம், போலாயிர  
 ங்கண்வளரும்பிரான்பொன்னரங்கனென்றே, மாலா  
 யிரங்கவல்லார்க்கெய்தலாந்திருவைகுந்தமே. (ங)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வைகலந்தழுவிவேலிசற்கும்வாசவற்கும்வாசப்  
 பூமேன், மெய்கலந்தநால்வேதவிரிஞ்சனுக்குமேலா  
 ய்வீற்றிருப்பர்மாதோ, பைகலந்தபாம்பணைமேற்றி  
 ருவரங்கப்பெருநகருட்பள்ளிகொள்ளுங், கைகலந்த  
 நேமியான்றிருநாமத்தொருநாமங்கற்றார்தாமே. ()

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கற்றாரொனினும்பதினாலுக்குக் கண்டாரொனினுந்  
தண்டாமிகுபற், மற்றாரொனினுந்திருமாலடியா ரல்  
லாதவர்வீழில்லாதவனோ, பொற்றாமரையாள்கணவ  
ன்றுயிலும் பொற்கோயிலேயேபுகழ்வார்பணிவார்,  
மற்றாரொனினும்பெற்றாவனோ வாணோர்திருமாமணி  
மண்டபமே. (டு)

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

மண்டலமும்விண்டலமுநின்றவடகுன்றமும்வளை  
ந்தமலையுங்கடலுமூ, தண்டமு மகண்டமுமயின்ற  
வர்துயின்றரு ளரும்பதிவிரும்பிவினவிற், கொண்  
டல்குமுறுங்குடகிழிந்துமத குந்தியகில்கொண்டுநு  
ரைமண்டிவருநீர், தெண்டிராதொறுந்தரளமுங்க  
னகமுஞ்சிதறுதென்றிருவரங்கநகனோ (சு)

புயவகுப்பு - ஆசிரியவண்ண விருத்தம்.

(முதலடி)

நகுகதிர்வழங்கு தகடுபடுசெம்பொ  
னவமணிகுயின்ற தொடியணியணிந்து  
ககனவிலிடுநீல வெற்பொத்திருந்தன,

நறியபுதுமன்ற நிசைமுழுதுமண்ட  
நறவுகுதிகொண்ட துளவணியலங்கள்  
மதுகரமொருகோடி சுற்றப்புனைந்தன,

நளினமடமங்கை குவலயமடந்தை  
சனகனதணங்கு பொதுவார்மகனென்றிவ்  
வனிதையர்தனபார மொத்தக்குழைந்தன,

நதிபதிசுழன்று கதறிநுரைசிந்த  
வரவகடுரிஞ்சி யலறவலமந்து  
வடவரையுடறைய நட்டுக்கடைந்தன;

(இரண்டாமடி)

இகலியிருகுன்றி லிருசுடொழுந்து  
பொருவதெனவிம்ப மதிமுகமிலங்கு  
மிருகுழையிருபா டலைப்பச்சிறந்தன,

இணையறநிமிர்ந்து வலியொடுதிரண்டு  
புகழொடுபரந்து புழுகொடுமனைந்து  
கலவையினணிசேறு துற்றுக்கமழ்ந்தன,

எதிரொருவரின்றி யகிலவுலகுந்த  
னடிதொழவிருந்த விரணியன்மடங்க  
முரணியவனாமார்ப மெற்றிப்பிளந்தன,

எறிகடல்கலங்கி முறையிடவெகுண்டு  
நிசிசரரிலங்கை யரசொடுமலங்க  
வொருசிலையிருகால் வளைத்துச்சிவந்தன;

(மூன்றாமடி)

மிசுகளவினின்ற விளவுகனிசிந்தி  
மடியவிடுகன்று குணிலெனவெறிந்து  
பறவையினகல்வாய் கிழித்துப்பகிர்ந்தன,

வெறிபடுகுருந்தை முறிபடவடர்ந்து  
குடநடம்கிழ்ந்து குரவைகள்பிணைந்து  
பொருதொழிலெருதேழு செற்றுத்தணிந்தன,

வெடிபடமுழங்கி யெழுமுகிலுமண்ட  
ரொடுநினைதியங்க வெறிதிவலைகண்டு  
தடவனாகுடையா வெடுத்துச்சுமந்தன,

விழிவடவைபொங்க வெதிர்பொரநடந்த  
களிறுளம்வெருண்டு பிளிறிடமுனிந்த  
புகர்முகவிருகோடு பற்றிப்பிடுங்கின;

(நான்காமடி)

அகலிடமுமும்ப ருலகமுநடுங்கி  
யபயமடியெங்க ளபயமெனவந்து  
விழுதொறுமிடையூ றகற்றிப்புரந்தன,

அருகுறவிளங்கு மெறிதிகிரிசங்கம்  
வெயிலொருமருங்கு நிலவொருமருங்கு  
மெதிரொதிர்கதிர்வீச விட்டுப்பொலிந்தன,

அருமறைதுணிந்தபொருண்முடிவையின்சொ  
லமுதொழுகுகின்ற தமிழினில்விளம்பி  
யருளியசடகோபர் சொற்பெற்றுயர்ந்தன,

அரவணைவிரும்பி யறிதுயிலமர்ந்த  
வணிதிருவரங்கர் மணிதிகழ்முருந்த  
ரழகியமணவாளர் கொற்றப்புயங்களே. (எ)

நேரிசைவெண்பா.

புயநான்குடையானைப் பொன்னரங்கத்தானை  
யயனாந்திருவுந்தியானை—வியனும்  
பரகதிக்குக்காதலாய்ப்பாடினேன்கண்டிர்  
நரகதிக்குக்காணமனன். (அ)

கட்டளைக்கலத்துறை.

நானந்தவைகுந்தநாடெய்திவாழிலென் ஞாலத்த  
ன்றி, யீனந்தவாதிரயத்துவீழிலென் யானடைந்  
தேன், கோனந்தன்மைந்தனைநான்முகன்றந்தையை  
க்கோயிலச்சு, தானந்தனையெனக்காராவமுதை யர  
ங்கனையே. (கூ)

என்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அரவினடித்தானு முரவிலொடித்தானும்  
அடவிகடந்தானும் புடவியிடந்தானும்

சூரவையிணைத்தானும் பரவையணைத்தானும்  
கோசலைபெற்றானும் வீசலையுற்றானும்  
மூரணையறுத்தானும் கரணையொறுத்தானும்  
முத்தியளித்தானும் மத்திவிளித்தானும்  
பரமபதத்தானும் சரமவிதத்தானும்  
பாயல்வடத்தானும் கோயிலிடத்தானே. (௧௦)

சுட்டனைக்கலித்துறை.

தானேதனக்கொத்த தாட்டாமரைக்குச் சரண்  
புகுந்தா, ளானேனினியுன்னரு ளறியேனெனதாரு  
யிரோ, தேனேயென்றீவினைக்கோர்மருந்தே பெருந்  
தேவர்க்கெல்லாம், கோனேயரங்கத் தரவணைமேற்  
பள்ளிகொண்டவனே. (௧௧)

மேகவிடுதூது - நேரிசைவென்பா.

கொண்டல்கா ளும்மைக் குறித்தே தொழுகின்  
றே, னண்டர்காணு வரங்கத் தம்மாணைக்—கண்டு,  
மனத்துளவத் தைப்படுமென் மையலெல்லாஞ் சொ  
ல்லிப், புனத்துளவத் தைக்கொணரீர் போய். (௧௨)

கலிவிருத்தம்;

போயவனியிற்சிலபுறச்சமயநாடும்  
பேயறிவைவிட்டெ முபிறப்பையுமுறுப்பீ  
ராயனையனந்தனையனந்தசயனத்தெம்  
மாயனையரங்கனைவணங்கிமருவீரோ. (௧௩)

எண்சீர்க்கழிநெழல் ஆசிரியவிருத்தம்.

மருவுதந்தையுங் குருவுமெந்தையு மருள்கெடுப்  
பதுமருள்கொடுப்பது, முருகுநெஞ்சமும் பெருகு  
தஞ்சமு முரியனானமும் பெரியவானமுந், திருவா  
ங்கனாரிருவரங்கனார்செங்கண்மாயனா ரொங்களாயனா,

ரருண்முகுந்தனார் திருவைகுந்தன ரமலநாதனார்  
கமலபாதமே. (௧௪)

என்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பாதிபாயமுகியகால்கையோனும்  
பழிதொழிலுமிழிகுலமும்படைத்தாரோனும்  
ஆதியாயரவணையாயென்பராகி  
லவரன்றோயாம்வணங்குமடிகளாவார்  
சாதிபாலொழுக்கத்தான்மிக்கோரோனுஞ்  
சதுர்மறையால்வேள்வியாற்றக்கோரோனும்  
போதினான்முகம்பணியப்பள்ளிகொள்வான்  
பொன்னரங்கம்போற்றாதார்புலையர்தாமே. (௧௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

புலையாம்பிறவி பிறந்தென்செய்தோம் பொன்னி  
பொன்கொழிக்கு, மலையார்திருவரங்கத் தெம்பிரா  
னமதன்னையொடுந், தொலையாதகானங்கடந்தவந்நா  
ட்டடந்தோறும்புல்லாய்ச், சிலையாய்க்கிடந்திலமே  
நெஞ்சமேகழறின்கைக்கே. (௧௬)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தீண்டாவழம்புஞ் செந்நீருஞ்சீபுநரம்புஞ் செறி  
தசையும், வேண்டாநாற்றமிகுமுடலைவினே சுமந்  
துமெலிவேனோ, நீண்டாய் தூண்டாவிளக்கொளி  
யாய் நின்றொயான்றாயடியாளை, யாண்டாய்காண்  
டாவனமெரித்தவரங்காவடியேற் கிரங்காயே. (௧௭)

தவம் - கலிநிலைத்துறை.

காயிலைதின்றுங் கானிலுறைந்துங் கதிதேடித்  
தியிடைநின்றும் பூவலம்வந்துந் திரிவீர்கா  
டாயிலுமன்பன் பூமகணன்பன் நடநாகப்  
பாயன்முகுந்தன் கோயிலரங்கம் பணிவீரோ. ( )

இதுவுமது - கட்டளைக்கலித்துறை.

வீரரங்காகிய வைவனாமாற்றி விடவரவின், போ  
ரரங்காகநடித்தபொற்றூள்பற்றிப் பொன்னிநன்னீர்  
ச், சீரரங்காநின்றொழும்பனென்றே சிந்தைசெய்யி  
லது, கூரரங்காணெஞ்சமேவஞ்சமாயக்கொடுவினை  
க்கே. (கக)

நேரிசைவெண்பா.

கேசவனையேசெவிகள் கேட்க திருவரங்கத்  
தீசனையேசென்னி யிறைஞ்சிடுக—நேசமுடன் [ம்பூ  
கண்ணையேகாண்கவிரு கண்ணினர்கொள்காயா  
வண்ணையேவாழ்த்துகவென்வாய். (உ௦)

இரங்கல்-எழுசீர்க்கழிநெழில் ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

வாயினிரங்கினை யாரமெறிந்தனை வால்வளைசிந்தி  
னைதண், பாயலையுந்தினை மாலையடைந்தனை பாரிலு  
றங்கிலையாற், கோயிலரங்கனைமாகனகந்திகழ் கோக  
னகம்பொலியு, மாயிழைநண்பனை நீயும்விரும்பினை  
யாகுநெடுங்கடலே. (உ௧)

இதுவுமது - கலிநிலை வண்ணத்துறை.

கடல்வழிவிடநிசிசரர்பொடிபடவிருகண்சீறி  
வடகயிலையிலெழுவிடைதழுவியதுமறந்தாரோ  
வடலரவமளியிலறிதுயிலமருமரங்கேச  
ரிடர்கெடவருகிலர்முருகலர் துளவுமிரங்காரோ. ( )

நேரிசைவெண்பா.

இரங்கத்தனித்தனியேயெய்துகின்றதுன்பத்  
தரங்கத்தையேதாற்றிப்பீ—ரரங்கர்க்குக்  
கஞ்சந்திருப்பாதங்கார்மேனியென்றவர்பா  
னெஞ்சந்திருப்பாதநீர். (உ௩)

இரங்கல் - தாழிசை.

நீரிருக்கமட மங்கைமீர்கிளிக டாமிருக்கமது கர  
மெலா, நிறைந்திருக்கமட வன்னமுன்னனினா யா  
யிருக்கவுரை யாமல்யா, னுரிருக்கிலுமென் னெஞ்ச  
மல்லதொரு வஞ்சமற்றதுணை யில்லையென், றுதாத்  
தினொடு தூதுவிட்டபிழை யாரிடத்துரைசெய் தா  
றுவேன், சீரிருக்குமறை முடிவுதேடரிய திருவரங்  
கரை வணங்கியே, திருத்துழாய்தரில் விரும்பியே  
கொடு திரும்பியேவருத லின்றியே, வாரிருக்குமுலை  
மலர்மடந்தையுறை மார்பிலேபெரிய தோளிலே,  
மயங்கியின்புற முயங்கியென்னையு மறந்துதன்னையு  
மறந்ததே. (௨௪)

இதுவுமது - நேரிசைவெண்பா.

மறக்குமோகாவினமதுவருந்தியப்பாற்  
பறக்குமோசந்நிதிமுன்பாமோ—சிறக்கத்  
தருவரங்கள் கேட்குமோதாழ்க்குமோநெஞ்சே  
திருவரங்கர்பாற்போனதேன். (௨௫)

அம்மானை - மடக்குக்கலித்தாழிசை.

தேனமருஞ்சோலைத்திருவரங்கரெப்பொருளு  
மானவர்தாமாண்பெண்ணலியலர்காணம்மானை  
ஆனவர்தாமாண்பெண்ணலியலயோமாகிற்  
சானகியைக்கொள்வரோதாரமாயம்மானை  
தாரமாய்க்கொண்டதுமோர்சாபத்தாலம்மானை. ( )

இரங்கல் - மடக்குத்தாழிசை.

மானையெய்தவரின்னமென்மட மானையெய்திலர்  
நேமியான், மாலைதந்தவர்பைந்துழாய்மது மாலைதந்  
திலரிந்திரன், சோனைமாரிவிலக்கிவிட்டவர் சொரி  
கண்மாரி விலக்கிலார், சுரர்களுக்கமுதங் கொடுத்த  
வர் சோதிவாயமுதங்கொடார், தானையைவர் கொ

டிக்களித்தவர் தானேகொண்டதளிக்கிலார், சங்கர  
ற்கிரவைத்தடுத்தவர் தையலுக்கிரவைத்தடா, ரா  
னைமுன் வருமன்புளார்முலை யானேமுன்வரு மன்பி  
லா, ரணியரங்கர் நடத்துநீதிய நீதியாகவிருந்ததே.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இருளினும்வெளியினுமருளினுந்தெருளினு  
மின்பமேயடையினுந்துன்பமேமிடையினு  
மொருவர் முன்புகழினுமிருவர்பின்பிகழினு  
மூனிநந்தழியினும்யான்மறந்தொழிவனே  
சுருதிநின்றோலிடுங்கரதலந்நாலொடுந்  
துவளுதான்மார்வமும்பவளவாய்மூரலுந்  
திருவரங்கேசர்தஞ்சுருள்கருங்கேசமுஞ்  
செய்பநீண் முடியுமத்துய்யசேவடியுமே. (௨௮)

நேரிசைவென்பா.

சேவடியான்மூவடிமண்டென்னரங்கத்தம்மானீ  
மாவலிபால்வாங்கியநாண்மண்ணுலகோ-மூவுலகும்  
வீசங்காலோவலியவெவ்வினையெனஞ்சமோ  
பேசங்காலேதோபெரிது. (௨௯)

நானாவிடுதூது - கட்டளைக்கலித்துறை.

பெருவரங்கேசவனல்லாதருள்செய்யும் பேரிலை  
வே, நெருவரங்கேசற்றுமோதாரொன்காதலையோ  
டியெங்குந், கருவரங்கேசலிக்கத்திரிவோர்க்குக்கரு  
ணைசெய்யுந், திருவரங்கேசர்க்கு நீசொல்லல்வேண  
டுஞ் செழுங்குருகே. (௩௦)

இரங்கல் - தாழிசை.

குருகுறங்குகானலேகருநிறங்கொள்பானலே  
கொடியிருண்டஞாழலேநெடியகண்டனீழலே

பொருதரங்கவேலையேநிருதரங்கமாலையே  
 போதயின்றகம்புளையேதையின்றியம்புகேள்  
 திருவரங்கரிணையிலாவொருபுயங்கவணையிலே  
 திகழ்வலக்கைகீழ்தா முகிழ்மலர்க்கணவளர்வதோர்  
 கருணைநம்புவதனமுமருணவிம்பவதரமுங்  
 காவிக்கொண்டமேனியுமாகொண்டுபோனவே.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

போனகம்பதினாறுபுவனந்திருப்பள்ளி பொறியர  
 வணைப்பாற்கடல், பூமடந்தையுநிலமடந்தையுந் தே  
 வியர்புராதனமறைக்குமெட்டா, வானகம்பேரின்ப  
 முடன்வீற்றிருக்குமிடம் வாகனம்வயினதேயன், ம  
 லர்வந்தநான்முகன் நிருமைந்தனவன்மைந்தன் மதி  
 சூடிவாசவன்முதற், நேனகுந்தொடைமௌலிமுப்  
 பத்துமுகக்கோடி தேவருனதேவல்செய்வோர், திங்  
 கனும்பரிதியுஞ்சங்கமுந்திகிரியுந் திரிவனவுரிப்பன  
 ஷுமா, மேனைமன்னுயிர்முழுதும் வினையாடநீவகுத்  
 திட்டபலமாயையதனா, லெழிலரங்கந்துயிலுமெம்  
 பிராணின்பெருமை யாவனோவாழ்த்துவாரோ. (௩௨)

இரங்கல் - இதுவுமது.

வாமுமவுலித்துழாய்மணமு மகரக்குழைதோய்  
 விழியருளு, மலர்ந்தபவளத்திருநகையு மார்பிலணி  
 ந்தமணிச்சுடருந், தாமுமுளரித்திருநாபித்தடத்து  
 ளடங்கு மனைத்துயிருஞ், சரணகமலத்துமைகேள்  
 வன் சடையிற்புனலுங்கானேனா, லாழமுடையகரு  
 ங்கடலி எனகுகிழியச்சுழித்தோடி, யலைக்குங்குடகா  
 விரிநாப்பணைவாயரவிற்றுயிலமுதை, யேழுபிறப்பி  
 லடியவனாயெழுதாப்பெரியபெருமானே, யெழுதவ  
 ரியபெருமானென்றெண்ணுதெழுதியிருந்தேனே

இதுவுமது-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இருங்குங்குமத்தோ ளரங்கேசர்முன்ன ளிலங்கா  
புரங்கா வலன்காவினூல்வீழ், கருங்குன்றுபோன் ம  
ண்முகங்குத்திவீழக் கண்டாரொனக்கின்று தண்டா  
ரளித்தால், மருங்கெங்கும்வம்போது வார்வாயடங்  
கும் வாடைக்குநிலமங்கை யாடைக்குநோ கேன்,  
நெருங்குந்தனஞ் சந்தனம்பூசலாகும் நீளாதிராமை  
யன் மீளாதிராதே. (௩௪)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தேடுகின்றனை யைம்பொறிகளுக் கிணாதேடியுங்  
கிடையாமல், வாடுகின்றனை வீடுசென்றென் றினி  
மருவுவை மடநெஞ்சே, ஆடுகின்றிலை யழுகிலைதொ  
ழுகிலை யரங்கனைக் கரங்கூப்பிப், பாடுகின்றிலை நினை  
கிலைபதின்மர் தம்பாடலின் படியாயே. (௩௫)

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆயினேமனையைச் சேயினேப்பிதாவை யனத்தினை  
த்தனத்தினை விரும்பும், பேயினேமறந்து நோயினே  
மூப்பைப் பிறப்பினையிறப்பினைத் துடைப்பீ, ராய  
னேமுளரி வாயனையெங்க ளமலனைக்கமலனைப் பயந்  
த, தாயனேநெடிய மாயனேவடபாற் றரங்கனையரங்  
கனைத் தொழுமே. (௩௬)

மடக்குக் கட்டளை மண்டலக்கலிப்பா.

தொழப்பெருதந்தவாரணத்தந்தமே  
தொட்டிறுத்ததும்வாரணத்தந்தமே  
வழுத்துதாண்முன்புவனங்கடந்ததே  
மலர்ந்தவுந்திபுவனங்கடந்ததே  
ஒழித்ததுங்குழைச்சங்கரன்சாபமே  
ஒசித்ததுங்குழைச்சங்கரன்சாபமே

அழித்ததும்பொருதானவரங்கமே  
அரிதனூரினிதானவரங்கமே. (௩௭)

நேரிசைஆசிரியப்பா-உயிர்வருக்கமோனே.

அரங்கமாளிகைக் கருங்கடல்வண்ணை  
ஆலிமாழுகிலை வாலிகாலனை  
இந்தனூருறை யெந்தைபெம்மானை  
ஈசனான்முகன் வாசவன்றலைவனை  
உள்ளுவாருள்ளத் துள்ளுறைசோதியை  
ஊரகநின்றரு ணீரகத்தடிகளை  
எவ்வுண்மாயனைத் தெய்வநாயகனை  
ஏர்மலிசிகரத்து நீர்மலையாதியை  
ஐவாயரவி லறிதுயிலமலனை  
ஒருகான்மொழியினு மொழிகுவைநெஞ்சே  
ஒதநீர்ஞாலத் துழலும்  
ஒளவியபிறப்பி லமுந்திவாடுவதே. (௩௮)

இரங்கல் - தாழிசை.

வாடியோடவனசமன்னவிறுகண்வெள்ளமருவிபோன்  
மருவியோடமதனன்வாளியுருவியோடவாடையு  
டாடியோடவன்றிலோசைசெவியிலோடவண்டுழா  
யாசையோடுமெங்கள்பேதையாவியோடனீதியோ  
மோடியோடவங்கிவெப்புமங்கியோடவைங்கரன்  
முடிகியோடமுருகனோடமுக்கணீசன்மக்களைத்  
தேடியோடவாணனாயிரம்புயங்க்குருநிரீர்  
சிந்தியோடநேமிதொட்டதிருவரங்கராசரோ. (௩௯)

கலிச்சந்த விருத்தம்.

சருகருந்தியைம்பொறிவருந்தருந்தவர்களண்டர்  
குஞ்சரமுகன்குகன், பரிதிசந்திரன் சிவனயன்புரந்  
தரனிரந்தரம் பரவுமெந்தையூர், குருகைதஞ்சை  
தென்கணபுரங்குறுங் குடிசுடைந்தைவண்டு வரை

யிந்தனார், திருவைகுந்தமஞ்சனசிலம்பயிந் திரபுர  
ஞ்செழுந் திருவரங்கமே. (௪௦)

மடக்குக் கொச்சகக்கலிப்பா.

திருவரங்கந் திருக்கோயில் சேர்ந்துமது திருக்  
கோயில், தருவொன்றும் வைகுந்தந் தயங்கொளி  
சேர்வைகுந்தம், ஒருமருங்கி னந்துடையா ரொழிந்  
தொர்சன னந்துடையார், மருவமறந் திருப்பீரோ வ  
ணங்கமறந் திருப்பீரோ. (௪௧)

சித்து - கட்டளை நிலைக்கலிப்பா.

திருப்பொற்பாவைக்குக்கஞ்சம்பொன்னாக்கிய  
சித்தரோஞ்சுத்தக்காயாமலொன

உருப்பொற்பானதிருவரங்கேசனா

ரூரகத்துநின்றார்சென்றிறைஞ்சினோம்

இருப்புப்பாடகங்காட்டினர்யாமவர்க்

கிரும்பையாடகமாக்கினமீயத்தை

நருக்கிவெள்ளியதாகவுருக்குவோம்

நமதுவித்தைக்கமுதேயருமையே. (௪௨)

இதுவுமது - கட்டளைக்கலித்துறை.

அரும்பித்தனையவிழ் நாண்மாலேமார்ப னரங்க  
னெங்கள், பெரும்பித்தனையும் பிறப்பறுத்தாண்ட  
பிரான்சித்தனோம், தரும்பித்தனையுந் தராவும்பொ  
ன்னாக்கித் தருவெமப்பா, திரும்பித்தனையினு நெய்  
பாலமுதினுஞ் சிந்தனையே. (௪௩)

நேரிசைவெண்பா.

சிந்திக்கத்தித்திக்குஞ்செவ்வாய்துவர்த்துப்பாம்

புந்திக்குளையின்புளிமேவு—நந்தந்

கருவரங்கங்கைத்தழலுங்கா விரியினூடே

திருவரங்கத்தேவளருந்தேன். (௪௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தேனத்துசோலை யரங்கேசர்சேவடி மேல்விசய  
ன், தான்ந்தநாளையிற் சாத்தியமாலையுந் தாள்விள  
கும், வானந்தருங்கங்கை நன்னிருஞ்சென்னியில்  
வைக்கப்பெற்ற, ஆனந்தந்தானல்ல வோழுக்கணன்  
மன்று ளாடுவதே. (சரு)

இரங்கல் - என்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆடும்படநா கணைமேலணையு மமலன்கமலத் தவ  
னுஞ்சிவனும், நாடுந்திருமா றுயில்கோ யிலின்வாய்  
நறைவார்பொழிலூ டிறைவாரளகக், காடுக்குழை  
யைச் சாடுங்குவளைக் கண்ணுங்குதலைப் பண்ணுங்க  
ரியின், கோடுந்தரளத் தோடும்புருவக் கோதண்ட  
முமே முதண்டமுமே. (சசு)

கைக்கிளை-எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

அண்டமுழு துண்டவ ருமிழ்ந்தவ ரிடந்தவ ரள  
ந்தவர் வளர்ந்தருளுமா, சண்டபண வைந்தலை யன  
ந்தசய னந்திகழ் தருந்திருவ ரங்கர்வனாமேற், கண்  
டதொரு கொம்பதி லிரண்டுமக ரங்களொரு கஞ்ச  
மிரு வெஞ்சிலைமணங், கொண்டதொரு கொண்ட  
லிரு கெண்டையொரு தொண்டையிரு கும்பமொ  
ரு செம்பணிலமே. (சஎ)

இரங்கல் - தாழிசை.

செம்பொன்னரங்கத்தரங்கநீர்ச் சீதளசந்திரவா  
விசூழ், கம்புளுடன்பயி னாகாள் காதலையென்  
சொலியாறுவேன், வெம்பனிவந்ததுவந்தபின் வே  
னிலும் வந்ததுவேனில்போய்ப், பைம்புயல்வந்தது  
சென்றநம் பாதுகர்வந்திலர்காணுமே. (சஅ)

சம்பிரதம் - பன்னிருசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

காணாத புதுமைபல காட்டுவன் கட்செவிக னெ  
ட்டையுமெடுத் தாட்டுவன், கடல்பருகு வன்பெ  
ரிய கனகவரையைச்சிறிய கடுகினி லடைத்துவைப்  
பன், வீணூரவாரமு தண்டமுற விளைவிப்ப னிரவு  
பகன் மாளுடுவன், விண்ணையு மறைப்பனெழு மண்  
ணையு மெடுப்பனிலை விளையாடும் வித்தையென்றா  
ல், நீணுகணைப்பள்ளி யிற்றிருவரங்கத்து நெடிதூழி  
துயிலும்பிரான், நெற்றிக்கணைவனைநான் முகனை வா  
சவனை நிமிருமிரு சுடரைமுதலாச், சேணுடர் யாவ  
ரையு மடிமைகொண் டவரவர் சிரத்திற்பொறித்து  
விட்ட, திருச்சக்கரப்பொறியி லாதவொருகடவுளை  
த் தேடியினி முன்விடுவனே. (சசு)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

முன்னமேழ்புரவியாரி ரவிகாய்வெயிலினுன்  
முத்தரும்பியகலாமுழுமதித்திருமுகத்  
தன்னமேயின்னமோர்காவதம்போதுமே  
லகலுமிப்பாலையப்பாலரைக்காவதம்  
என்னையாளுடையவன்றுயிலராவமளியு  
மிலகுபீரற்கோயிலுமிந்துவிற்பொய்கையும்  
புன்னைவாய்நீழலும்புரிசையும்மதுகரம்  
பூவிரித்துறையுமக்காவிரித்துறையுமே. (ரு0)

கட்டளைக்கலித்துறை.

துறைமதியாமலிக் கான்யாறுநீந்திச் சுரங்கடத்த  
ல், நிறைமதியாளர்க் கொழுக்கமன்றானெடு மாலரங்  
கத், திறைமதியாவரு மாராவமிர்தன்ன விர்ததுதற்,  
குறைமதியாள்பொருட் டாற்கங்குல்வாரலெங்கொ  
ற்றவனே. (ருசு)

மறம்-அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கொற்றவன்றன்றிருமுகத்தைக்கொணர்ந்ததூதா  
குறையுடலுக்கோமறவர்கொம்பைக்கேட்டாய்  
அற்றவர்சேர்திருவரங்கப்பெருமாதோழ  
னவதரித்ததிருக்குலமென்றறியாய்போலும்  
மற்றதுதான்றிருமுகமேயானூலந்த  
வாய்செவிகண்டுகங்கேமன்னர்மன்னன்  
பெற்றவிளவரசானூலாஸின்கொம்பைப்  
பிறந்தகுலத்துக்கேற்கப்பேசவாயே. (௫௨)

இதுவுமது-எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பேசவந்ததூதசெல்லெரித்தவோலைசெல்லுமோ  
பெருவரங்களருளரங்கர்பின்னேகேள்வர்தாளிலே  
பாசம்வைத்தமறவர்பெண்ணேநேசம்வைத்துமுன்னமே  
பட்டமன்னர்பட்டதெங்குப்பதிபுகுந்துபாரடா  
வாசலுக்கிடும்படல்கவித்துவந்தகவிகைமா  
மகுடகோடிநீயளக்கவைத்தகாலுநாழியும்  
வீசசாமரங்குடிற்றொடுத்தகற்றைசுற்றிலும்  
வேலியிட்டதவர்களிட்டவில்லும்வானும்வேலுமே.

மடக்கு-நேரிசை வெண்பா.

வேலையுலகிற்பிறக்கும்வேலையொழிந்தோமில்லை  
மாலையரங்கேசனைநாமாலையினுங்—காலையினும்  
உன்னிறைந்தோமில்லையுடலெடுத்தவன்றுமுதல்  
என்னினைந்தோநெஞ்சேயிருந்து. (௫௩)

மடக்கு-கலிரிலைத்துறை.

இரும்புவனம் விரும்புவன மணியரங்கர் பணியா  
ங்க ரிமயநண்ப, வருங்கொடியின் மருங்கொடியின்  
மனங்குழைக்குங் கனங்குழைக்கு மனங்கன்சாபக்,

கரும்புருவம் பொரும்புருவ முத்தநகை யொத்தந  
கை காந்தள்பூந்தேன், மருங்குழலுங் கருங்குழலு  
மூருகுவளை யிருகுவளை மழைக்கண்டாமே. (௫௫)

பதினான்குசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

[இதனுள் கேசாதிபாதவரை-௩௨-அவயவங்களும்  
அவற்றின் உவமானங்களோடு காண்க.]

மழைபிறைசிலேவேல் வள்ளையெள்ளிலவின்

மலர்முல்லை மதிவளைகழையாழ்

வாரிசங்கெளி றுதத்தைவாய்கலச

மணிவடபத்திரமெறும்பூர்

அழகுநீர்த்தரங்கந்துடிசுழியரவ

மரம்பைபெருண்டிளவராலாமை

யணிதராசினைகந்துகந்துகிர்தரளம்

மம்புயமரங்கநாடனையார்

குழனுதல்புருவம்விலோசனங்காது

நாசிவாய்நகைமுகங்கண்டங்

குலவுதோண்முன்கையங்கைமெல்விரல்கள்

கூருகிர்கொங்கைகண்வயிறு

விழைதருமுரோமம்வராயிடையுந்தி

விரும்புமல்குற்றொடைமுழந்தாண்

மிஷீர்களைக்கால்கள் புறவடிபரடு

மென்குதிவிரனகந்தானே.

(௫௬)

கைக்கிளை - மருட்பா.

தாளிரண்டும்பாரொன்றுந்தார்வாடும்வேர்வாடும்

வாளிரண்டுங்காதுரண்டில்வந்திமைக்குங் - கோளிரண்டும்

ஐவகைப்பூதமமைத்தருளரங்கர்

மைவளர்சோலைமலையில்

தெய்வமல்லளித்திருவுருவினளே.

(௫௭)

ஊசல் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.  
 உருமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்துஞ்செத்து  
 மூசலாடுவதடியேனொழியும்வண்ணம்  
 கருமாயத்தென்னெஞ்சைப்பலகையாக்கிக்  
 கருணையெனும்பாசத்தைக்கயிரூப்பூட்டி  
 பருமலைத்துளவசையவாடிருசல்  
 மணிமகரக்குழையசையவாடிருசல்  
 திருமர்துபுவிமாதோடாடிருசல்  
 திருவரங்கராசரோயாடிருசல்.

(௫௮)

கலிநிலைத்துறை.

ஊசல்வடம்போலுர்சகடம்போலொழியாமே  
 நாசவுடம்போடாவிசுழன்றேநலிவேனோ  
 வாசவனும்போதாசனனுகூர்மமுலோனும்  
 நேசமுடன்குழ்கோயிலரங்கநெடியோனே. (௫௯)

தழை - சுட்டனைக்கலித்துறை.

நேசத்தழைக்கு மதயானைமுன்புநின் றோனரங்  
 கம், பேசத்தழைக்குமென் னன்பனையாய்பெருங்  
 கற்பகத்தின், வாசத்தழைக்கு நறுந்தழைகாணிது  
 மந்தத்தென்றல், வீசத்தழைக்குந் தழைபோற்கெ  
 டாது விலையிலையே. (௬௦)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

விலையானதிலையென்று நீதந்தமுத்தம்  
 வேய்தந்தமுத்தாகில் வெற்பாவிடப்பால்  
 இலையார்புனற்பள்ளி நாராயணன்பா  
 லெந்தாயரங்கா விரங்காயெனப்போய்த்  
 தலையாலிரக்கும்ப ணிப்பாய்சுமக்குந்  
 தன்றுதையவர்தாம னாத்தாள்விளக்கும்

அலையாறுகுடும்பு ராணங்கள்பாடு  
மாடும்பொடிப்பூசி யானந்தமாயே. (சூக)

தவம் - கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆனந்தமாயரங் கற்கேயுயிர்க ளடிமையென்னும்  
ஞானந்தனிலைம் பொறிவாசல்சாத்திரந் றுளைப்பற்றி  
நனந்தரும்பற்று மற்றென்றுமயானென தென்னுமபி  
மானந்தவிரந்திருப் பார்க்கிதுபோலில்லை மாதவமே

இதுவுமது - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மாதவங்களென் றேரதவங்களின் மருவுசீவனென்  
றொருவநீபெரும், பூதமல்லையிந் திரியமல்லையைம்  
புலனுமல்லைநற் புந்தியல்லைகாண், சீதரன்பரந் தா  
மன்வாமனன் றிருவரங்கனுக் கடிமைநீயுனக், கேது  
மில்லையென் றறியறிந்தபின் னீதினமாதவ மில்லை  
யெங்குமே. (சூந)

இரங்கல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

எங்காந்தளங்கைநல் லீரொன்செய்கேனிரண் டே  
ந்திழையார், தங்காந்தனென்றறிந் தாலுநில்லாது  
தரைக்குநெய்க்கும், அங்காந்தசெம்பவ ளத்தெம்பி  
ரானரங் கன்புயங்கள், செங்காந்தமால்வரை யோவி  
ரும்போவென்றன் சிந்தனையே. (சூச)

களி - தாழிசை.

சிந்தையிற்குடிகொண்டிருந்து திருக்கறுத்தடி  
மைக்கொளுந், திருவரங்கர்பொருப்புயர்ந்த திருப்  
புயம்புகழ்களியமே, புந்திமிக்கதுவந்துபுக்கது  
போதமாதர்களுமுவர்தம், பூசையேமகபூசையெ  
ன்றது புதுமையன்றிதுபுத்தர்காள், அந்தரத்திமை  
யோரருந்து மருந்தும்வெள்ளையதன்றியே, அரியசா

திகொளாதமானிட ரகலிடத்தினிலில்லையே, மந்  
திரத்தினிலாததேவதை வானகத்தினிலில்லையே,  
வடிவிலாதவையண்டகோளம் வளைந்தவைப்பதிவி  
ல்லையே. (சுரு)

குறளடிவஞ்சிப்பா-இவை பத்தொன்பதும்  
வஞ்சி அடிகள்.

இல்லறமெனத்துறவறமெனச்  
சொல்லறம்பிறதுணையன்றெனப்  
பவக்கடலுட்டுவக்கறுப்பான்  
காவிரியிடைப்பூவிரிபொழிற்  
சிலமந்துகள்சினேதாவப்  
பலதெங்கின்பழக்குலையுதிர  
அடர்கமுகின்மிடறொடிதரத்  
தேமாங்கனிசிதறுபுவிழ  
முடப்பலவின்சூடக்கனியுக  
வரம்பைக்கனிவரம்பிற்புக  
வயன்மருங்கின்மலர்ப்பொய்கையுட்  
பியில்வலம்புரிதுண்ணெனவுறத்  
தாஅட்டாமரைத்தவிசுறைதரு  
சூஉட்டோதிமம்பேளட்டுடனெழ  
மயிற்சேவன்மனங்களிப்பக்  
சூயிற்பேடைக்குலமொளிப்ப  
மழைமுகிலெனமுழுவதிர்தரு  
திருவரங்கப்பெருநகருள்  
அரவணைமிசையறிதுயிலமர்ந்  
தருள்புரி.

இது - ஈரடிநேரிசை ஆசிரியச்சுரிதகம்.

திருநாரணனைச்சேர்ந்தனஞ்  
சரணரவிந்தந்தஞ்சமென்றிரந்தே. (சுரு)

மடக்கு - எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இரவியையிரவின் மதியினைமதியு ளிறையினையி  
றையுமெண்ணரிய, கரவனைக்கரவின் முனிவனைமு  
னிவர் கருத்தனைக் கருத்தனைத் துடைத்தாள், பரம  
னைப்பரம பதத்தனைப் பதத்துட் பாரனைப் பாரதத்  
தூதும், அரவனையரவி னரங்கனையரங்கத் தழிகளைய  
ழிகள்சேவியுமே. (௬௭)

இருபனிக்காலம் - கலிரிலைத்துறை.

சேவிக்க வாழ்விக்கு மெங்கோ னரங்கன் றிருக்  
கோயில்கூழ், காவிற்கலந்தாசை தந்தேகி னூர்நெ  
ஞ்சு கன்னெஞ்சமோ, வாவிப் புறத்தன்ன மேயின்  
ன மேதோ வரக்கண்டிலேன், பாவிக்க நேகந் தனி  
க்கால மிந்தப் பனிக்காலமே. (௬௮)

குறம் - அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

காலமுணர்ந்த குறத்தினான் கருதினை யொன்றது  
சொல்லுவேன், பாலகனுச்சியி லெண்ணெய்வார் ப  
ழகியதோர்கலை கொண்டிவா, கோல மலர்க்கையின்  
மங்கைநின் கொங்கைமுகக்குறி நன்றுகாண், ஞால  
முவந்திட நானையே நண்ணுவைநம்பெருமானையே.

மேகவிடுதூது - கட்டளைக்கலித்துறை.

பெருமாலையார்க்குறைப் பேனுமக்கேவிண்டு  
பேசினல்லால், கருமாலையாயெழும் கார்க்குலங்கா  
டொண்டர் காற்பொடிதன், திருமாலேகொண்ட  
திருமாலரங்கர்தந் தெய்வத்துழாய், மருமாலேவாங்  
கிவம் மின்னந்திமாலே வருமுன்னமே. (௭௦)

நேரிசைவென்பா.

முன்னம்பிறந்தபிறப்போமுடிவில்லை  
இன்னம்பிறப்பிக்கவெண்ணுதே—தென்னரங்கம்  
மேவிக்கிடந்தானேவீற்றிருக்குநின்பதத்தென்  
ஆவிக்கிடந்தானருள். (எக)

இரங்கல் - மடக்கு - அதுசீர்க்கழிநெடில்  
ஆசிரியவிருத்தம்.

அரும்புன்னுகத்தடங்காவே  
யவாவென்னுகத்தடங்காவே  
அம்போருகக்கண்பொருந்தேனே  
யமுநீருகக்கண்பொருந்தேனே  
பரம்புகடலூர்நாவாயே  
பாவிக்கடலூர்நாவாயே  
பார்மீதுயரமறியலையே  
படுமென்றுயரமறியலையே  
கருங்கட்கயலேமாசுறவே  
கராவேற்கயலேமாசுறவே  
கண்டற்போதுகுவாலுகமே  
கங்குற்போதுகுவாலுகமே  
குரும்பைதழைக்குங்கரும்பனையே  
குயில்வந்தழைக்குங்கரும்பனையே  
குருகீர்நந்தமரங்கரையே  
கொணரீர்நந்தமரங்கரையே. (எஉ)

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

இதனுள் பத்துத்தாமரைகளும் ஒன்பது  
அதிசயங்களும் காண்க.

கரைபொருதொழுகுங் காவிரியாறே  
ஆற்றிடைக்கிடப்பதோ னாந்தலையரவே

அரவஞ்சுமப்பதோ ரஞ்சனமலையே  
 அம்மலையூத்ததோ ரரவிந்தவனமே  
 அரவிந்தமலர்தொறு மதிசயமுளவே  
 கடல்விளிம்புதித்த கண்ணகன்ஞாலம்  
 உடன்முழுதளந்த தொருதாமரையே  
 வகிரிளம்பிறையான் வார்சடைதேங்கப்  
 பகீரதிகான்றதோர் பங்கேருகமே  
 யாவையுமயாரையும் படைக்கநான்முகக்  
 கோவையின்றதோர் கோகனகமே  
 திருமகட்கினிய திருமனையாகிப்  
 பருமணியிமைப்பதோர் பதுமமலரோ  
 சடைத்தலைதாழ்த்துச் சங்கரனிரப்ப  
 முடைத்தலைதவிர்த்ததோர் முளரிமாமலரோ  
 ஆங்குமண்டோதரி யணிந்தமங்கலநாண்  
 வாங்கவில்வாங்கிய வனசமுமொன்றே  
 விரிந்தபுகழிலங்கை வேந்தற்குத்தென்றிசை  
 புரிந்தருண்மலர்ந்ததோர் புண்டரீகமே  
 மண்டிணிஞாலமு வானமுமுட்பட  
 அண்டமுண்டுமிழந்ததோ ரம்போருகமே  
 கடைசிவந்தகன்று கருமணிவிளங்கி  
 யிடைசிலவரிபரந்தினியவாய்நெடியவாய்  
 இன்பந்தழீஇய விருபெருங்கமலம்  
 துன்பந்தழீஇய தொண்டனேனையும்  
 உவப்புடனொருகானேக்கிப்  
 பவக்கடல்கடக்கும் பரிசுபண்ணினவே. (௭௩)

கார்காலம்-வண்டு-கலிநிலைத்துறை.

பண்கொண்ட வேயூது செவ்வா யரங்கேசர் பை  
 ம்பொன்னிநாட், டெண்கொண்ட பேரரசை தந்  
 தார் மறந்தார்தொ லிசைவண்டுகாள், விண்கொண்

டமலைமீது விண்மாரி பொழிகின்ற விசைபோலவெ  
ன், கண்கொண்ட முலைமீது கண்மாரி பொழிகின்ற  
கார்காலமே. (எசு)

கைக்கிளை-கட்டளைக்கலித்துறை.

காரகமோநம் வடதிருவேங்கடக் கார்வனாயோ  
நீரகமோநெடு வானகமோதுயி னீடுபணிப் [னும்  
பேரகமோதென் திருவரங்கப்பெருங் கோயிலென்  
ஊரகமோவிடந் தண்காவினின்ற வொருவருக்கே.

வஞ்சித்துறை.

ஒருநயம்பேசுவன்-திருவரங்கேசர்தாள்  
மருவுமின்னாசமான்-கருமவன்பாசமே. (எசு)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பாசமாமடியர்-பாசமாமடிகளும்  
பைம்பொனூரடையுஞ்செம்பொன்மாமேனியும்  
ஆசையாமலருளாள்வாசமார்பகலமு  
மஞ்சலென்றருள்செயுங்கஞ்சமுங்கருணையின்  
தேசலாவதனமும்மாசிலாமுறுவலுஞ்  
சீரிதாயெழுதுகத்தூரிநாமமுமெனக்  
கேசனாதிருவரங்கேசனாதிசிரிய  
மிலகுவெண்சங்குமேயுலகமெங்கெங்குமே. ( )

வஞ்சிவிருத்தம்.

எங்கணுநிறைந்துறையுமெம்பிரான்  
கொங்கணுகிவண்டுமுரல்கோயில்குழ்  
உங்கள்வரையெங்கள்வரையொன்றியே  
மங்கையுனகொங்கைகளேமானுமே. (எஅ)

இரங்கல் - கலிநிலைத்துறை.

ஊனாகேசன்மேலார்மாலார்வாழ்கோயில்  
தேனார்காவிற்பூவாராயுந்தேனேபோல்

நானுபோகத்தின்பங்கண்டார்நான்வாடப்  
பேர்னார்வாராதேதோவோதாய்போதாவே. (எசு)

மதங்கு - அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

போதவெனக்கெளிதானார்போதவனுக்கரிதானார்  
நாதரங்கர்திருத்தானாடியரங்கினடக்கின்  
ஒதுமதங்கிநடித்தாலுள்ளமதங்கியரக்காம்  
வேதமறைந்திடவல்லீர்வியாயமறைந்துவிடரே. ( )

பாண் - தாழிசை.

விடாதுபூமடந்தைமார்விரும்பவாயர்மாதர்தோள்  
வியந்துமுன்னயந்தவர்க்குவிற்றுமெங்கைகொங்கைதான்  
அடாததன்றுபாணவின்னமங்ஙனன்றியிங்ஙனம்  
மரங்கரன்புகூரவிற்பமாகவல்லவல்லவே  
எடாதிருக்கின்வாய்திறக்குமெங்களையனுச்சிதோ  
யெண்ணெய்பட்டமெய்யிலிட்டமுத்துமுத்தரீயமும்  
படாமுகந்திறந்தசைந்துமழலைவாயின்மணமரூப  
பசுநரம்புபுடைபரந்துபால்சுரந்தமுலையுமே. ( )

இரங்கல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

முலைகொண்டபான்மணம் வாய்மாறிற் றில்லையம்  
மொய்குழலோ, அலைகொண்டதின்னமென் கைய  
ணையேயலை யாழிவற்றச், சிலைகொண்டசெங்கையர  
ங்கேசர்தாள் கொண்ட தேசமெல்லாம், விலைகொண்  
டவாள்விழி யாள்சென்றவாறெங்ஙன் வெஞ்சுரமே.

இரங்கல் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வெஞ்சமங்கருதுங்கஞ்சனுமெருதும்  
வேழமும்பரியும்வீழமுன்பொருதார்  
தஞ்சமென்றவருக்கஞ்சலென்றருநர்  
தாயிலன்புடையார்கோயிலின்புடையார்

மஞ்சுவண் டினமுந் துஞ்சுதண்ட லைவாய்  
வல்லியொன்ற திலையெல்லியுந் திகழுங்  
கஞ்சமுண்ட திலைநஞ்சமுண்ட திலே  
கள்ளமுண்ட துவென்னுள்ள முண்ட துவே. ()

முதுவேனிற்காலம் - எண்சீர்க்கழிநெடில்  
ஆசிரியவிருத்தம்.

உண் டிமிழ்வாசமுட ன்றண்ட லைமாருதம்வந்  
துலவியசாளர முங்குலவியவாணிலவும்  
விண்ட லர்பூவணையும் மென்பனிநீர்புழுகும்  
மேனியிலும்மு திராவேனிலுமாகியவால்  
அண்டர்தொழும்பெருமாளம்புயமின்பெருமா  
ளருமறையின்பெருமாளழகியநம்பெருமாள்  
புண்டரிகங்கமழுந்தண் டிறையோதிமமே  
புன்னைகளி னிந்தலரேயின்னமும்வந்திலரே. ()

கூதிர்காலம் - வேற்றொலிவெண்ணிறை.

இன்னிசைவேயினர் மன்னியகோயிலை யெய்தார்  
போல், பொன்னினைவாலவர் போனவிடத்தினிற்  
போகாதோ, மின்னியமுகிற்றுளி யென்றென் மே  
லெலாம், வன்னியின்பொறிகளை வழங்கும் வாடையே.  
(அடு)

கார்காலம் - அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வாடையாயிரு பனியுமாய்வேனிலாய் வந்ததுகா  
ரென்றே, பேடைமாமயிற் சாயலாயன்பர்மேற் பி  
ழைகருதிடல் செம்பொன், ஆடைநாயகன் றிருமக  
னாயக னரங்கநாயகனேறும், ஓடைமாவிது மதமிது  
பிளிற்றிய வெலியிது மழையன்றே. (அகூ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

மழைபோன்மரகதம் போலெம்பிரான்வளர் கோயிலன்னீர், பிழைபோமிவர்க்கிதை யாருணாப்பா ரிவர் பின்வந்தெய்த, தழைபோயுறைத்த வருத்தம் பொருமைகொல் சங்கரன்பால், உழைபோயொதுங்க முயல்போய்மதிபுக் கொளித்ததுவே. (அ௭)

கார்காலம் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஒளிக்குமிரு சுடர்க்கவளம் விழுங்கும் பேழ்வா யுருமுழக்கத் திந்திரவி லோடை நெற்றித், துளிக்குமழை மதக்கொண்முகக் களிற்றைமின்னற் றோட்டிமாரு தப்பாகர் துரக்குங்காலம், அளிக்குலமுங்க ளிக்குமயிற் குலமும்பாடி யாடு பொழிற் றிருவரங்க ரணையாக்காலம், விளிக்குமலைக் கருங்கடலு மொறுக்குங்காலம் வினையேற்கு விழிகடுயின் மேவாக்காலம். (அ௮)

இளவேனிற்காலம் - கலிநிலைத்துறை.

மேவலர்வாழ் தென்னிலங்கை மலங்கவொரு கா லிருகால் விற்குனித்தெய், ஏவலர்வாழ் திருவரங்கத் தெமையிருத்திப் போனவர்நாட் டில்லை போலு, கோவலர்வாய்க் குழலோசைக் கானினாகள் செவியேற்குங் குறும்புன்மலைப், பூவலரின் மணம் பரப்பி யிளவேனில் வரவந்த பொதியுத்தென்றல்,

இரங்கல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

தென்றலைக்குங்குமச் சேற்றைப்பொருள்சிறி யாள்பெரிய, துன்றலைக்குந்துடிக் கும்மென்செய்வாடு யராலழைத்த, வன்றலைக்குஞ்சரங் காத்தாயிலங்கை மலங்கவளைத், தன்றலைக்குஞ்சரத் தாயரங்காவண்ட ராதிபனே. (௯௦)

கட்டளைக் கலிப்பா.

அண்டர்போற்றுந்திருவரங்கேசனா  
 ரணியரங்கத்திருமுற்றமெய்தினால்  
 பண்டுபோனவனையாழிவாங்குவேன்  
 பாலியாதுபராமுகம்பண்ணினால்  
 தண்மீவாளுஞ்சிலையுமிருக்கவே  
 சங்குமாழியுந்தாருமென்பேனவை  
 தொண்டருக்கொற்றிவைத்தோமென்னுறேதிற்  
 றுளவமாலையைத்தொட்டுப்பறிப்பனே. (கூக)  
 கலிரிலைத்துறை.

தொட்டுண்ட தயிர்வெண்ணெய்க் கன்றாய்ச்சி யு  
 ரலோடுகுழந்துகட்டக், கட்டுண்டு கழலவிரகறியா  
 மலிருந்தழுதகள்வன்யாரோ, கட்டுண்டானரங்கனெ  
 னக் கட்டுரைப்பாரானுங் கங்கைகுடி, மட்டுண்ட  
 கொன்றையான்மலர்மேலா னறிவரியவடிவனன்றே.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வடியாத பவக்கடலும் வடிந்துமூல மாயைகடந்  
 தப்பாற்போய் வைகுந்தஞ்சேர்ந், தடியார்கள் குழா  
 ங்கூடியுனதடிக்கீழடிமைசெயு மக்கால மெக்காலந்  
 தான், கொடியாடு மணிமாட வயோத்திமூதார் குடி  
 துறந்து திருவரங்கங் கோயில்கொண்ட, நெடியோ  
 னே யடியேனான் முயற்சியின்றி நின்னருளே பார்த்  
 திருப்ப னீசனேனே. (கூங்)

கட்டளைக் கலித்துறை.

நீசச்சமணர்க்குஞ் சூனியவாதர்க்கு நீதியற்ற,  
 பூசற்பெளத்தர்க்குஞ் சைவர்க்கும்யார்க்கும் புக  
 லுகின்றேன், நாசப்படாவுயி றொல்லாமுதற்றந்த  
 நாதன்கண்டிர், ஆசற்றசீரரங் கத்தாதிமூலத் தரும்  
 பொருளே. (கூச)

நேரிசை வெண்பா.

அருட்புண்டரீகத்தடியிணைக்கென்: நெஞ்சம்  
 லுருட்புண்ட நீராவதென்றே — விரும்பி  
 அறந்திருந்துங்கோயிலரங்காவுணைநான்  
 மறந்திருந்துமேற்பிறவாமல். (கூடு)

கலிவிருத்தம்.

பிறவியெனுங் கடலழுந்திப் பிணிபசியோடிந்திரி  
 யச், சுறவதுங்கக் கொடுவனையின் சுழலகப்பட்டுழ  
 ஸ்வேனோ, அறமுடையா யென்னப்பா வரங்காவெ  
 ன்னருயிருச், குறவுடையா யடியேனே யுயக்கொள்  
 வதொருநாளே. (கூகூ)

எழுதீர்க்கழிநெடி ஸாகிரியவிருத்தம்.

ஒருபொருளல்லேனிருவினையுடையே  
 னுனதுதொண்டெனுந்துறைகுளித்துன்  
 பெருகுதண்ணளியின்பாசந்தொட்டிழந்து  
 பெரியதோர்முத்தியான்பெற்றேன்  
 திருவுமாமணியஞ்சங்கமுமேந்திச்  
 செய்யதாமரைபலபூத்துக்  
 கருநிறமுடைத்தாய்ந்திபொருதரங்கங்  
 கலந்ததோர்கருணைவாரிதியே. (கூஎ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாரியரங்கம்வருதிருப்பாவைக்குமண்மகட்கும்  
 சீரியரங்கன்வளர்திருக்கோலமுந்தென்றிருக்கா  
 னேரியரங்கவிமானமுங்கோயிலுமேவித்தொழார்  
 பூரியரங்கவர்கண்ணிரண்டாவனபுண்ணிரண்டே ( )

நேரிசைவெண்பா.

புண்ணாருடற்பிறவிபோதுமெனக்கும்முனக்கும்  
 எண்ணுதிருந்ததினிப்போதும் — கண்ணு

குழற்காளாய்தென்னரங்கக்கோயிலாய்நின்பொற்  
குழற்காளாய்நின்றேனைக்கா (௯௯)

கலிலேத்தறை.

காவிரிவாய்ப் பாம்பணைமேற் கருமுகில்போற் க  
ண்வளருங் கருணைவள்ளல், பூவிரியுந் துழாயரங்கர்  
பொன்னடியே தஞ்சமெனப் பொருந்திவாழ்வார்,  
யாவரினு மிழிகுலத்தோ ரானுமவர்கண்ட நிமை  
யாநாட்டத், தேவரினு முனிவரினுஞ் சிவனயனெ  
ன்றிருவரினுஞ் சீரியோரோ (௧௦௦)

என்சீர்க்கழிநெடி லாசிரிபவண்ண விருத்தம்.

மழைமுகிலெனவேபண முகந்திகழ்  
வரியரவணை பேறிவாழரங்காதம  
எழில்பெறுமிருதா னிலேகலம்பக  
மெனுமொருதமிழ்மாலேதானணிந்தனன்  
குழலிசையளிமேவுகூரம்வந்தருள்  
குருபரனிருபாதபோதடைந்தவன  
அழகியமணவாளதாசனென்பவ  
னடியவரடி சூடிவாழமன்பனை (௧௦௧)

திருவரங்கக்கலம்பகம்

முற்றிற்று.

